

HOMILIE EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT B ZA 2 / ZO 3 DECEMBER 2017

Is het u wel eens opgevallen hoe winkelcentra in steden en de voetgangerspassages tegenwoordig volgehangen zijn met bewakingscamera's. Ook in de bus zie je jezelf van tijd tot tijd op het scherm voorbij komen. "Big brother is watching you," zo wordt dat genoemd. "Je grote broer let op jou." Die grote broer is dan de politie. Is er ergens een overval gepleegd, dan kan men in de meldkamer terugzien, hoe de dader in de openbare ruimte op weg is naar de plek waar hij de overval zal gaan plegen. Daarna kan men hem zien wegvlugten. Menige misdadiger is op deze beelden herkend en in de kraag gevat, dankzij de waakzaamheid van de politie. De politie vraagt verder om altijd waakzaam te zijn en op te letten en verdachte omstandigheden bij haar te melden. Inmiddels zijn er ook initiatieven tot buurtpreventie en zijn er bepaalde apps geïnstalleerd, die de burger is staat moeten stellen om waakzaam te zijn, opdat we allen veilig door het leven kunnen gaan. Want onze veiligheid moet gegarandeerd zijn.

De politie roept ons dus op tot waakzaamheid. Deze zondag roept ook Jezus ons op tot waakzaamheid: **"Weest op uw hoede, weest waakzaam."**... **"Wat ik tot u zeg, zeg Ik tot allen: Weest waakzaam."** Maar de waakzaamheid waartoe Jezus oproept is toch van een andere gehalte en soort dan de waakzaamheid waartoe de politie oproept. De politie zegt: "Pas op voor de ander." De waakzaamheid van Jezus' oproep is een waakzaamheid die onszelf betreft: "Pas op voor jezelf." Jezus wil ons juist wakker schudden uit een slaaptoestand, die wij ook figuurlijk kunnen opvatten. Want in het dagelijkse leven kunnen wij soms in een tredmolen terecht komen. Wij voelen, hoe wij worden geleefd door sleur en altijd weer hetzelfde. Ook in de menselijke relaties kan die sleur zijn nadelige uitwerking hebben. Gemakzucht, vrijblijvendheid kan de normale omgang met elkaar gaan beschadigen. Vervreemding, verwijdering zijn daarvan het gevolg en opeens voel je: 'Zo kan het niet verder gaan, willen wij ons huwelijk redden. Wij moeten weer meer tijd aan elkaar besteden. Wij moeten meer aandacht aan elkaar schenken, willen wij geen vreemden voor elkaar en dus ongelukkig worden.' Het blijkt, dat een relatie niet zomaar blijft bestaan. Stilstand is achteruitgang. Houd de vinger aan de pols. Schenk aandacht aan elkaar. Weest waakzaam.

Het gaat Jezus dus niet om de gewone waakzaamheid van de politie. Die vindt Hij vanzelfsprekend. Je bent waakzaam tegen dieven, waakzaam en zorgzaam voor je kinderen, waakzaam vanwege je bezittingen. Dat is allemaal begrijpelijk. Dat neemt Jezus als vertrekpunt. Maar bij Hem gaat het om een wezenlijk andere waakzaamheid.

Als Jezus oproept tot waakzaamheid, dan gaat het natuurlijk om waakzaamheid voor alles wat Hij ons heeft nagelaten, zijn nalatenschap, zijn Blijde Boodschap met als eerste het gebod van liefde voor God en de naaste. Hij zal ons vragen wat we daar van hebben terecht gebracht. Het zal Hem gaan om onze onderlinge band van naastenliefde en onderlinge zorg. Hebben we oog voor elkaar? Hebben we onze gemeenschap bewaakt, zijn we waakzaam geweest voor elkaar?

Voorgisteren las ik in dagblad Trouw een boekbespreking van het boek 'de club'. De schrijfster noemt het 'de aandachtseconomie'. In het uitgaansleven telt alleen, hoe flitsend iemand is. Er heerst een keiharde concurrentie en iedereen wil zich omhoog werken ten kostte van een ander. Vluchtigheid is troef. Een diepere boodschap is niet aan de orde.

Daarom is er vandaag deze oproep van Jezus aan ons: Wees waakzaam. Leef niet oppervlakkig. Zonder waakzaamheid, dwz zonder toeleg en inspanning, komt je leven op een hellend vlak terecht. Leef niet voor jezelf alleen, want wij leven voor God en voor de medemens.

In het evangelie wordt gesproken over de deurwachter, die onmiddellijk klaar staat om de deur te openen, als de Heer aanklopt. Maar de Heer klopt niet pas aan op het moment van ons sterven. Nu al vraagt Hij om een plaats in ons bestaan. Nu al kunnen wij Hem een welkom bereiden. Hij vraagt dat niet om zich aan ons op te dringen, maar omdat het goed voor ons is, als wij Jezus in ons bestaan betrekken. Niemand begint immers een reis zonder gids of kompas. Voor wie de reis niet aankan, zal men een dokter halen. Voor onze levensreis kunnen wij ons evenmin beperken tot nattevingerwerk. Jezus is voor ons de weg, de waarheid en het leven. In Hem is God zelf naar ons toegekomen om ons op het spoor te zetten en te houden, opdat wij de goede weg gaan, de weg van geloof, hoop en liefde. Daarom is er het Goddelijk Woord en zijn Sacramenten, vooral de heilige Eucharistie als leeftocht voor ons leven als mens.

Advent betekent, dat de Heer nu al naar ons toe wil komen. Laten wij rustig uitzien naar zijn komst. Het eerste flikkerende lichtje aan de adventskrans brengt ons de hoopvolle boodschap: de Heer is nabij voor ons allemaal.